

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Replica Ioan. Eckii Adversvs Scripta secunda Buceri
apostatæ super actis Ratisponæ**

Eck, Johannes

Ingolstadii, 1543

VD16 E 416

Zuinglianorum haeresis de peccato originali, quod non sit peccatum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30106

prorsus non esse peccatum, sed defectum quandam naturæ, sicut esse claudum vel balbutientem: quos Melanchthon satis aperte indicauit Vuormaciæ, dicens in colloquio: Nō existimabamus eo tempore, cum exhiberetur confessio, futuram altercationem de hoc articulo cum his aduersarijs: sed aliorum clamores retundendi erant, qui prorsus tollebant peccatum originis, Zuinglianos denotans. Sufficiat prostratum esse Lutherum, concupiscentiam non esse vere & proprie peccatum, sicut aliud peccatum, quod est contra legem dei. De varia acceptione peccati diximus in Enchiridio, in Homilijs de sacramentis, in confutatione metodosi libelli Hofandrici.

Nosti, nosti Bucere, cur Lutherani apud Marpurgū nō de nihilo vobis Zuinglianis coram illustrissimo Cattorum principe hunc præscripserunt articulum de peccato originali, quod prius contrarium scripseratis & docueratis. Et Pomeranus de eucharistia scripsit contra Bucereum. 1539. Hic testis est mihi deus, quā abhorream à dogmate improprio Zuinglij, vt ab eo quo facit peccatum originale non damnabile peccatum, sed defectum quandam. De reliquis articulis taceo: at illud reticere nequeo, q̄ tu finito colloquio Marpurgi petisti à Luthero, vt vel iudicaret, vel testimonium suum de eis daret, quæ vos vel docueratis, vel scripseratis nihil variare à conceptis articulis. Vtrunq; denegauit, sed organum illud dei, vt tu Lutherum appellas, tibi respondit, alia habentur in scriptis vestris.

Pro honore Eckij etiam hoc impertinens adiicit Bucere Iniuriam Eckij Vuormaciæ D. Ambrosio faciebat, cum negaret eum, quæ ex cap. 7. ad Ro. induximus intelligere, vt dicta ab apostolo de seipso. Belle hoc, id est, Bucerice. Ita dixi Vuormaciæ, Ad Ro. 7. vbi fuit assumptum Paulū de se loqui, super quo non contendo, licet Origenes, Ambrosius, Hylarius, Hieronymus, & si recte memini Paulinus, diuersum

Paulus loquitur in persona aliq; Ro. ma. 7

uersum sentiant. At Ambrosium non sentire diuersum ostendi ex verbis eius in libro de sacramento regenerationis ex Augustino lib. 2. contra Iulianum citatis. Vide Eckigd feceris: Semel deprehenderunt te quoque lapsum aduersarij tui, qui toties à viginti quatuor annis obiecisti eis antilogias, contradictiones, errata, lapsus. Caue ne Bucius, qui sero huic militiae nomen dedit, his cassibus te veterem militem irretiuerit. At bene spera o Christiane lector, iam conuincam aduersarium calumniose hæc attulisse, addo etiam indocte, vt inuicte ex his notulis perspicies.

Primo, si citando Ambrosium, ei iniuriam feci, dum tamen P. Melanchthon toties hortaretur gregem suum, vt & ipsi dicerent contra Eckium. Hæc enim eius fuerunt verba: Et peto, vt reliqui dñi assidentes in hæc parte etiam dicant, si quid velint, & est ecclesiastica consuetudo, vt singuli dicant sententias. Respondi ego: Oportet vt hæc prius expediamus, postea dicant reliqui quântum volent. Et in alio actu Melanchthon: Dixi quantum potui, iam oro, vt etiam audiantur reliqui, qui possunt melius dicere. Aderat autem & Bucer, imo pro humilitate sua supremum locum occupabat post Melanchthonem, & vice spiritus ei infusurabat. Ad hæc, cum Melanchthon contra disputationis ritum in scriptis posuerat, quæ contra me diceret, & permisi quidem ei, vt omnes agnoscerent me non quærere vanam gloriam, vel memoriæ ostentationem, sed synceram & puram fidei veritatem, & gloriam dei, Bucerus quoq; digito ei monstrabat lineatim lectionem. Cum ergo hæc omnia audisset, & à Melanchthone petitus esset dicere, cur tunc non obiecit, me iniuriatum Ambrosio: aut cur non infusurauit hoc Melanchthoni, sicut alia: aut cur hoc non retulit præsentibus, aut certe posteaquam finem fecit disputandi Melanchthon, cur nõ attulit: Si alij Lutherani eum commouerunt (erat enim aliorum quoq; suggestor internun-

I ij cius)

ECKIUS
non depre-
hensus in
lapsu.

2
Cur Bucer
Vuo-
macie nõ
contradixit.

Melanchthon ex
schæda le-
git, non
disputa-
uit Vuor-
maciæ.

Bucer in-
fusurra-
bat Mes-
lanchthoni.

cius) cur ei non significauit, cum eratis tam multi contra vnum Eckium? Quod si nolebat facere Vuormaciae, cur nõ fecit Ratisponæ, aut in actis Ratisponens. editis? vbi tamen plurima cõtra me falso finxit. Iam post sesquiennium euomit, quod Vuormaciae oportebat dixisse, neq; inuenisset Eckium vel imparatum, vel inermem, sed respondisset egregie, sicut & modo facturus est.

Lipsiæ ea
dem pro-
posuit an-
te 23. an-
nos.

Præterea cum eadem dixerim aduersus Carlstadium in disputatione Lipsica 15. Iulij. Anno gratiæ 1519. his verbis Dico omnia per apostolum adducta me libentissime credere, & propter breuitatem omitto, quàm varie caput istud sit expositum per Origenem, Hieronymum, Augustinum, Ambrosium, Damascenum & S. Paulinum; tamen in præsentia accipio posteriorem sententiam Augustini. Hæc non modo Carlstadius audiuit, sed & totus globus Lutheranorum, qui frequens contra vnum Eckium conuenerat, Langius s. prouincialis, Luther, Melanchthon, Decelsius, Amsfordius, Hessus & alij, qui annis viginti tribus siluerunt, donec Bucerus eis eruditior succenturias eis præfaret; & mirum est, Lutherum tam insensum Eckio tot annis siluisse, si lapsus fuisset.

Quis sen-
sus Pauli
Roma. 7

Porro de illa controuersia, an caput 7. Pauli ad Romanos sit accipiendum ex persona Pauli, aut peccatorum, nihil decidi. Dumtaxat ne viderer latibulum quærere, & euasione ad inducta à Melanchthone, nullam sententiã ex illis reieci, sed cum Melanchthon dixit Paulum pro se loqui, ostendi ei, quid potuissem respondere, non quod haberem pro responso. Ideo dixi, super eo non contendo, licet Origenes, Ambrosius &c. diuersum sentiant. At propter Augustinum iam senem verba ista de persona Pauli intelligentem, & hoc quoq; non displicet nobis: tanta erat mihi copia responsum.

Dedi ergo volens Melanchthoni, quod iure poteram negare,